

bryllupstaler.com

Kjære alle sammen – og aller mest, Ingrid og Henrik.

Først en liten familietradisjon:

Velkommen hit, takk for at dere er her for å feire kjærligheten.

La oss løfte glassene kort for en god kveld, godt lag og gode minner.

Skål.

Bestemor Astrid, 85 og like skarp som alltid, sitter her og smiler.

Det betyr mye for oss at du er med i dag.

Du pleier å si: “Kjærlighet er å gå i samme retning, også når føret skifter.”

Det passer godt på disse to.

Jeg er Ingrids mamma, og jeg har fulgt dette forholdet tett – helt fra den kvelden i Jotunheimen da dere fant hverandre over en kopp kakao ved teltet.

Det var trekk i luften, jord i håret og stjerner nok til alle, og likevel så dere bare hverandre.

Da Ingrid kom hjem og fortalte, var det med den roen hun får når noe virkelig stemmer.

Første date på Kaffebrenneriet – Ingrid som prøvde å spille uanfektet, men kom hjem og beskrev Henriks smil med så mange ord at til og med katten ble mett.

Og du, Henrik, du beholdt roen din, den rolige, løsningsorienterte væremåten som får alle rundt deg til å puste litt friere.

Den tørre humoren din har dessuten reddet mange søndager – og et par litt mislykkede surdeigsforsøk.

Dere flyttet sammen på Torshov etter to år.

Jeg husker flyttedagen: Ingrid med lister, tusjer og målrettet blikk, du med verktøykasse, teip og “dette ordner vi”-smilet.

To stiler som møttes i gangen og ble til et hjem.

Jeg visste da at dere ikke bare var forelsket; dere var et lag.

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com

Så Lofoten i 2021.

Telefonen jeg fikk fra et vindblåst hjørne av landet, med salte krøller og lys i stemmen:

“Vi gikk oss litt bort, men fant fram sammen.”

Den setningen har jeg tenkt mye på.

For det er egentlig hele poenget: Man går seg litt bort, og så finner man fram sammen.

Og i fjor, på Preikestolen.

Henrik, du gikk ned på kne med fjord og himmel som vitner.

Ingrid sa ja, før du rakk å komme deg opp igjen – målrettet, som alltid.

Det var et øyeblikk av klarhet, men også et av alle de små øyeblikkene som peker samme vei.

Ingrid, du er varm, omsorgsfull og sta på den beste måten.

Du ruller soveposer raskere enn de fleste, men du ruller aldri sammen følelsene dine.

Du står i det som betyr noe.

Når du baker, husker jeg hvordan du løfter duken forsiktig for å se om deigen puster – akkurat sånn passer du på folkene dine også.

Henrik, du er roen i rommet.

Du finner løsninger før noen har rukket å bli ordentlig stresset, og du gjør det uten å lage lyd av det.

Humoren din er tørr som et godt brødskorpe – plutselig spraker det, og hele bordet ler.

Sammen er dere best ute, med skiene i marka, med sekken på ryggen, med teltduk som klapper og månen som nattlampe.

Og så, helt motsatt, søndager med surdeig, kjøkkenbenken full av mel, og den lille samtalen om ingenting som egentlig er alt.

Jeg er stolt av dere, ikke fordi alt er perfekt, men fordi dere ser hverandre i det uperfekte.

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com

Dere sier unnskyld, dere sier vær så snill, og dere sier kom, vi prøver igjen.
Det er ekteskap, så enkelt og så krevende.

Når jeg tenker på hva jeg ønsker for dere, er det dette:

At dere alltid kjenner igjen hverandres pust – på fjellet, i byen, i uroen, i hvilen.

At dere fortsetter å finne veien, også når kartet ikke stemmer.

At dere tar vare på de små søndagene, for det er der kjærligheten bygger hus.

Og Ingrid, jenta mi – det gjør meg trygg å vite at du har funnet en som ser deg slik du er.

Henrik, takk for at du elsker henne nettopp sånn.

Nå vil jeg gjerne be dere alle om å løfte glassene

– for to mennesker som går i samme retning, med lett sekk når det går oppover og ekstra sjokolade når det blåser.

For Ingrid og Henrik.

For turene som venter, brødene som hever, og et langt liv med samme gode blikk.

Skål!

Denne talen ble laget med bryllupstaler.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på bryllupstaler.com

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com